

Να σε σπλαχνισθεί ο Θεός, άνθρωπέ μου, και να μη σου λογαριαστεί ως αμαρτία τίποτε απ' όσα μου είπες”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Υπήρξε κάποιος μοναχός στη Θηβαΐδα, με το όνομα Απολλώνιος. Αυτός φανέρωσε πάρα πολλές δυνάμεις της ενάρετης ζωής του, είχε αξιωθεί να γίνει και διάκονος. Ξεπερνώντας σε όλες τις αρετές όλους εκείνους πού κάποτε ευδοκίμησαν στο καιρό των διωγμών, ενθαρρύνοντας τούς ομολογητές του Χριστού, πολλούς τους έκανε μάρτυρες. Και αυτός επίσης, αφού συνελήφθη, τον φύλαγαν στη φυλακή, όπου πήγαιναν οι πιο φαύλοι εθνικοί και του απεύθυναν λόγια εξοργιστικά και βλασφημίες.

Ένας απ αυτούς, άνδρας, μουσικός αυλού και περιβόητος για τα ατοπήματά του, πήγε και τον έβριζε, λέγοντάς τον ανόσιο και απατεώνα, πλάνο και μισητό απ' όλους τούς ανθρώπους, και ότι έπρεπε να πεθάνει το ταχύτερο. Του είπε τότε ο Απολλώνιος: [\(περισσότερα...\)](#)